in the economic structure of built – up areas. This resulted in a mixed and vertically grown land use in the city core and horizontal spread the suburb to the fringe.

In this dissertation, the investigates (1) the Background, history, and significance of the Bangkok Metropolis Administration, a special Local administration Organization of Thailand.(2) Concept and theory involving the devolution or decentralization of special Local administration organizations and their provision of public services. (3) special Local administration organization in Thailand with selected Corresponding Organization abroad.

Findings are as follows :

The BMA is an administrative agency which is a juristic person in public law. In the course of exercising its authority, the central government charges the BMA with the task of providing public services. The flows from the fact that in accordance with the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007) , the BMA falls under the supervisorial power of the central administration. It therefore has no genuine freedom of action.

The researcher has devised what is taken to be more appropriate patterns for the role now played by the BMA as given in the following two alternatives:

It is suggested that BMA be divided into two separate administrations corresponding to two distinct , viz., Bangkok Metropolis and Thonburi Metropolis.
Keywords: The Appropriate Model toward the Mission

บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครพ.ศ.2528มีความสำคัญในฐานะเมืองหลวง ซึ่งเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการแผ่นดินในทุกด้านของประเทศได้แก่ ด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจสังคม การศึกษา การแพทย์ การเงินการธนาคาร เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่ากรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางการพัฒนาประเทศมีเขตพื้นที่ปกครอง 1,598.74ตารางกิโลเมตร ประชากรจำนวนประมาณ 5.7ล้านคนความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ 1,568คนต่อตารางกิโลเมตร (สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย, 2554) แต่เมื่อนับรวมประชากรแฝงอีกประมาณ 3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 36.9 ของประชากรแฝงทั้งหมดทั่วประเทศทำให้กรุงเทพมหานครเพิ่มความหนาแน่นประชากรเป็น 5,292.9 คนต่อตารางกิโลเมตร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)เกิดการขยายความเป็นเมือง (Urbanization) อย่างรวดเร็ว ขนาดเมืองใหญ่กว่าเมืองรองอย่างเชียงใหม่ถึง 5 เท่า และความหนาแน่นประชากรมากกว่า 32 เท่า การขยายตัวเป็นไปในลักษณะเมืองโตเดี่ยวหรือเมืองเอกนคร (Primate City)เคยได้รับการกล่าวถึงลักษณะการเกิดความเป็นเมืองเอกนคร